vel vtroq3 mō. Si pmū hoc ē dupliciter. aut mouet ad iudiciū aut exercȝ iudiciū. Prio mō surgit depcatiua sub q̄ cōprehēdit iterrogatia Scd̄o mō est indicatiua. scd̄s modꝰ ē duplex. q2 vel expmit affectū appetitꝰ irascibilis q̇ est appetitꝰ iperij. ꝛ sic ē impatiua. Aut expmit affectū appetitꝰ ɔcupiscibilis q̇ est desiderij. ꝛ sic est optatiua. Si 3º mō sic puenit cōiūctiua q̄ ɔiūgit appetitū cū iudicio. appetitū cū dicit si veneris ad me. ꝛ iudiciū cū subdit dabo tibi eqūū.

Ad obiecta in oppositū.

¶ Ad pm est dicendū. q̄ ōrō iterrogatiua vt tactū fuit cōphendit sub depcatiua. q̄ etiaȝ mouet ad iudicandū. ¶ Ad scd̄m ē dicendū. q̄ ōrō infinitiua potiꝰ dicit ps ōronis inq̄ȝtū ipsa ē dictū qd̄ supplet offim ipsiꝰ nois in supponēdo. Et lȝ ipsa resolubilis sit i indicatiuaȝ illa tn̄ hȝ modū ptis ordinate cum alia ōrone Verbi gr̄a. me currere est bonū. resoluit in istā q̄ ego curro bonū est. q̄ oratio q̇ ad pmā eiꝰ ptē impfecta est. ipediente illo signo ɔsecutiuo q̄. ¶ Ad tertiū ē dicēdū. q̄ ōrō nō sumit drias ex pte nois. eo q̄ nomē in ɔstitutiōe ōronis pfecte se hȝ ad modū materie. ꝛ iō nō oriūt ex eo drie formales q̄les hic iuestigant ad spēm enūciatiōis constituendā.

Tertium dubium

Utrū sola indicatia ōrō sit ppositio. ¶ Et videt pmo q̄ non. q2 hec ōrō. vellem eē clericꝰ. ft verū vel falsū. g̃ nō solū indicatia ōrō verū vel fl'm ft. ꝛ p ɔn̄s illa sola nō ē ppositio. ¶ Solutio sic q2 illa sola enūciat verū vel fl'm in mēte ɔceptū. ꝛ g̃ dicit indicatiua vl' iudicatia. q2 indicat vel iudicat h̄ qd̄ est apud intellectum.

Ad obiectū in oppositū

est dicendū. Si illa ōrō. vellē eē clericus ɔsideret vt optatia. ꝛ vt explicat desideriū mētis nō est vera vel falsa. Sed si cōsideret vt icludit vnā indicatiuā. s. illā. mea voluntas est vt sim clericꝰ. sic est ōrō vera vel falsa. ꝛ ita dicendū ast de ɔsilibꝰ ōronibus.

Propositio est oratio verum vel falsuȝ significās indicādo vt homo currit.

Postq̄ȝ Pe. his. determiauit de his q̄ circūstāt noticiā pncipiorū enūciatiōis. ꝛ etiam de ipsa ōrone que ē genꝰ enūciatiōis. Cōsequent determiat de ipsa enūciatiōe de q̄ pncipalit intēdit diffimēs ipsam. pmo sb noie ppositiōis. eo q̄ oīa q̄ hic dicūt referunt ad finē disputatiōis. in q̄ enūciatiōes arguentiū ipsis rn̄dentibꝰ pponunt dicēs pmo sic. ppositio est ōrō. i. enunciatio est vox cōplexa verū falsū signs. i. correspōdens cōpositiōi ꝛ diuisiōi ipiꝰ intellectus circa q̄s ɔsistit veritas ꝛ falsitas. vt dicit primo perihermenias.

Incidunt dubia

Primū est an ppositio sit ɔueniēt a Pe. his. diffinita. Et videt pmo q̄ nō. q2 circulꝰ an̄ tabernā pēdens. videt eē ppositio ꝛ tn̄ nō ē ōrō. pbat. q2 equalet isti h̄ vēdit vinū. ¶ Scd̄o sic. nulla distincta pn̄t de seinuicē verificari. sȝ ōrō ꝛ ppō sūt duo distincta g̃ nō pn̄t verificari de seiuicē. Minor pbat. q2 ōrō est cōior ppositiōe. ¶ 3º sic. oīs ōrō seu ppō est vera. igit nulla videt falsa. Añs pbat. q2 oīs ōrō significās id ad qd̄ ē istituta ad significādū ft verū sȝ oīs ōrō ft id qd̄ ex sui ipositōe significare hȝ igit ꝛc̄. Mior pbat. q2 ista ppō. hō currit. sp dr̄ fcare cursū inesse hoi siue insit siue nō insit siue hō currat siue nō currat. ¶ 4º sic verū vel fl'm est q̄dā disiūctio. talis aūt phibet eē elementū diffinitiōis. eo q̄ facit diffinitionē ambiguā. qd̄ est ɔ̄ ppetatē diffinitōis. ¶ Quito sic. ph̄s omittit hāc pticulā idicādo dicēs sic: Enūciatiua nō oīs ōrō est. sȝ in q̄ verū vel fl'm ē. igit P. his. videt supfluꝰ. ¶ Sexto sic. h̄ cōplexū verū vel falsū sigficās indicādo. ē ōrō significās verū vel falsū indicādo. igit videt esse ppō. qd̄ tn̄ falsū ē. q2 nō ē ibi copula. ¶ Solutio sic. q2 ista diffiº explicat q̇dditatē enūciatiōis pme ꝛ pfectissime. q̄ ē metū ꝛ regula oim aliarū enūciationū. Hec aūt ē enūciatio formata. de v̄bo pn̄tis tpis q̄ determiate interptamur eē vel n̄ eē tāq̄ȝ digito demōstraremꝰ. Huius inq̄ȝ q̇dditas hic explicat a pº genere. qd̄ ē ōrō vsq̄ȝ ad vltimā driaȝ q̄ est indicādo. Et iō est oīno ppria ꝛ pfecta.

Ad obiecta in oppositū.

¶ Ad pm est dicēm. q̄ signū tale nō ē vox significatia significatiōe mouēte intellectū fȝ efficaciā rōnis significādi. sȝ potiꝰ ex bonitate cōcipiētis. ꝛ iō oīno vana ē eiꝰ significatio in ope disputatiōis. ad qd̄ refert oīs significatio termiorū logicaliū. ¶ Ad scd̄m dicēm. q̄ q̄ distincta sūt eētialit ꝛ opposita vel disparata d̄ einuicē nō verificant. Tn̄ illa q̄ distinguun/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-78/0034
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG